

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Sychrou v právní věci

žalobců:

a) **A. H.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem
sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

b) **J. S.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Robertem Perglem
sídlem Na Ořechovce 580/4, 162 00 Praha 6

proti
žalované:

TOMA, a.s., IČ 181 52 813
sídlem tř. Tomáše Bati 1566, 765 02 Otrokovice
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Oblukem
sídlem Nádražní 213/10, 702 00 Ostrava

o určení, že valná hromada žalované konaná dne 1. 8. 2016 přijala pod bodem 3 programu jednání usnesení, že odvolává M. Š., z funkce člena představenstva žalované

takto:

- I. Žaloba, aby soud určil, že valná hromada společnosti TOMA, a.s., IČ 181 52 813, se sídlem Třída Tomáše Bati 1566, 765 02 Otrokovice, konaná dne 1. 8. 2016 přijala pod bodem 3 pořadu jednání usnesení ve znění „Valná hromada odvolává M. Š. , narozeného XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX, z funkce člena

představenstva z důvodu podezření z porušení povinností vyplývajících z článku IV. smlouvy o výkonu funkce“, se zamítá.

II. Žalobci a) a b) jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalované náklady řízení ve výši 23 974,17 Kč k rukám jejího právního zástupce JUDr. Jiřího Obluka, advokáta, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Původním návrhem ze dne 31. 10. 2016 se domáhal žalobce a) (a následně i žalobce b)) určení neplatnosti usnesení valné hromady žalované ze dne 1. 8. 2016 přijatého pod bodem 3 pořadu jednání. Zároveň se žalobce a) domáhal určení, že valná hromada žalované konaná dne 1. 8. 2016 přijala pod bodem 3 pořadu jednání usnesení ve znění „Valná hromada odvolává M. Š., , narozeného XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, XXXXX z funkce člena představenstva z důvodu podezření z porušení povinností vyplývajících z článku IV smlouvy o výkonu funkce. Dále je třeba doplnit, že žalobce b) se ve své původní žalobě z 1. 11. 2016 domáhal, vedle určení neplatnosti usnesení valné hromady z 1. 8. 2016 i jakéhosi „nahrazení vůle“ soudem o tom, že M. Š. byl odvolán z funkce člena představenstva. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že se jedná o dva různé typy žalob, které není možné projednávat pod jedinou spisovou značkou rozhodl následně usnesením č. j. 18 Cm 222/2016-134 ze dne 19. 12. 2019 tak, že tento návrh ohledně určení toho, že valná hromada žalované konaná dne 1. 8. 2016 přijala pod bodem 3 pořadu jednání usnesení o odvolání M. Š., . narozeného XXXXX z funkce člena představenstva vyloučil k samostatnému řízení. Toto samostatné řízení dostalo novou spisovou značku 18 Cm 19/2020. Následně v návaznosti na vzniklou situaci žalobce a) (A.H.) tento původní návrh ze dne 31. 10. 2016 doplnil svým podáním ze dne 30. 1. 2020, kde s ohledem na to, že předmětem řízení je určovací žaloba (žaloba na určení, že předmětné usnesení valné hromady žalované ze dne 1. 8. 2016 bylo přijato) doplnil skutková tvrzení ohledně jím tvrzeného naléhavého právního zájmu na určení té skutečnosti, že M. Š., . byl dne 1. 8. 2016 odvolán na valné hromadě žalované z funkce člena představenstva. Zároveň oba žalobci tvrdili (ostatně toto tvrdili již v původním návrhu), že tento návrh na odvolání M. Š., . z funkce člena představenstva byl přijat, neboť v případě M. Š. došlo k sistaci práv, neboť tento nemohl hlasovat na této valné hromadě z důvodu toho, že je jak členem představenstva žalované, tak zároveň akcionářem žalované a tudíž měl sistována hlasovací práva. Zároveň tvrdili, že došlo i k sistaci hlasovacích práv největšího akcionáře, a to obchodní společnosti PROSPERITA holding a.s. Dalším důvodem, proč by nemělo být přihlíženo k jejich hlasům bylo žalobci tvrzené jednání ve shodě M. Š. společně s PROSPERITA holding, a.s. Vzhledem k tomu, že soud zamítl tuto žalobu z důvodu její nedovolenosti, v souladu se zásadou hospodárnosti již nebude blíže specifikovat konkrétní skutečnosti ohledně jednání ve shodě.
2. Žalovaná k žalobě uvedla, že se žalobou nesouhlasí, neboť má za to, že této určovací žalobě není možné vyhovět, neboť u žalobců není dán naléhavý právní zájem na určení té skutečnosti, že M. Š., . byl odvolán z funkce člena představenstva žalované. V této souvislosti zdůraznila, že od napadené valné hromady již uplynuly téměř 4 roky, v důsledku čehož zde zcela jistě tento naléhavý právní zájem absentuje. Dále se v podání ze dne 20. 4. 2020 žalovaná vyjádřila k tvrzené sistaci hlasů, s tím, že s tímto tvrzením žalobců nesouhlasila a uváděla argumenty, proč k této sistaci nedošlo. Rovněž tak se vyjádřila k žalobci tvrzenému jednání ve shodě. Závěrem žalovaná uvedla, že je nepochybné, že při projednávání a hlasování o bodu 3 valné hromady žalované ze dne 1. 8. 2016, a to konkrétně odvolání M. Š., . z funkce člena představenstva neměl žádný z akcionářů žalované přítomných na valné hromadě sistována svá hlasovací práva. S ohledem na výsledek hlasování v navrženém usnesení, kdy pro přijetí tohoto usnesení hlasovalo jen 7,598 % hlasů přítomných akcionářů a proti bylo 92,4 % hlasů přítomných akcionářů je zřejmé, že navržené usnesení pod bodem 3 nebylo valnou

hromadou žalované ze dne 1. 8. 2016 přijato, protože tedy ani z tohoto pohledu tak nemůže být žalobců na určení důvodná a po právu. Z tohoto důvodu navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

3. Na základě vyjádření účastníků zůstalo v projednávané věci sporným, zda je určovací žaloba důvodná a zda je zde vůbec dán naléhavý právní zájem žalobců na určení, že usnesení pod bodem 3 valné hromady žalované ze dne 1. 8. 2016 bylo přijato.

4. K tomu soud provedl tyto důkazy, ze kterých zjistil následující skutečnosti:

- z protokolu o výsledku služby výpis z účtu majitele k zadanému datu včetně zástav a PPN ze dne 26. 5. 2017 soud zjistil, že A.H. (žalobce a)) byl ke dni 25. 5. 2017 vlastníkem 44 017 kusů akcií žalované ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč
- z protokolu o výsledku služby výpisu z účtu majitele k zadanému datu včetně zástav a PPN ze dne 19. 11. 2018, s tím, že tento výpis byl požadován k datu 1. 11. 2016 soud, mimo jiné, zjistil, že J. S. (žalobce b)) byl k tomuto datu (1. 11. 2016) vlastníkem jedné akcie žalované ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč
- ze zápisu z valné hromady žalované konané dne 1. 8. 2016 soud, mimo jiné, zjistil, že tato valná hromada žalované se konala 1. 8. 2016 od 9.30 hodin ve školící místnosti v budově vedení žalované v Otrokovicích na ulici třída Tomáše Bati 332. S tím, že předsedou této valné hromady byl R. H., zapisovatelem H.K., ověřovateli zápisu E.D. a M.G. a osobou pověřenou sčítáním hlasů byli D.M. a J.P.. Dále z tohoto zápisu soud zjistil, že prvním bodem této valné hromady bylo zahájení, druhým bodem volba předsedy, zapisovatele, dvou ověřovatelů zápisu a osob pověřených sčítáním hlasů, bodem 3 bylo odvolání M. Š. z funkce člena představenstva pro porušení povinnosti ze smlouvy o výkonu funkce. Co se týče bodu 4 pořadu jednání, ten byl uveden jako volba člena představenstva, jako bod 5 byl závěr. S ohledem na tu skutečnost, že předmětem této určovací žaloby byl bod číslo 3 podrobněji se soud zabývá pouze tímto bodem valné hromady. Co se týče tohoto bodu předseda valné hromady přednesl odůvodnění navrženého bodu pořadu jednání předloženého kvalifikovaným akcionářem A.H., který zněl, že odvolání M. Š. z funkce člena představenstva navrhuje z důvodu podezření z porušení povinností vyplývajících z článku IV. smlouvy o výkonu funkce. Předseda valné hromady k tomuto bodu pořadu jednání sdělil, že představenstvo žalované přijalo v této záležitosti na svém zasedání konaném dne 24. 6. 2016 usnesení, ve kterém konstatuje, že odůvodnění žádosti formou neurčitého a ničím nedoloženého podezření z porušení povinností vyplývajících z článku IV. smlouvy o výkonu funkce člena představenstva považuje za zneužití práv kvalifikovaného akcionáře a považuje celou žádost na svolání valné hromady za šikanózní. Poté následovala k tomuto bodu rozprava, zejména mezi předsedou valné hromady a T.H., zástupcem akcionáře (žalobce a)) a V. K., zástupcem akcionáře (žalobce b)) a dalšími akcionáři. Závěrem tohoto bodu bylo přistoupeno k hlasování o návrhu usnesení předloženého kvalifikovaným akcionářem A.H., s tím, že jiný návrh nebo protinávrh nebyl předložen. Dále bylo konstatováno, že valná hromada je usnášeníschopná. Jako výsledek hlasování bylo uvedeno, že při hlasování bylo přítomno 624 341 hlasů, to je 42,263 % základního kapitálu společnosti. V okamžiku hlasování o usnesení byla valná hromada žalované usnášeníschopná. Pro přijetí usnesení byl nutný souhlas většiny hlasů přítomných akcionářů, s tím, že pro hlasovalo 47 440 hlasů, což bylo 7,598 % z celkového počtu hlasů přítomných akcionářů a proti 576 891 hlasů, to je 92,4 % z celkového počtu hlasů přítomných akcionářů. Zdrželo se 10 hlasů, což bylo 0,002 % z celkového počtu hlasů přítomných akcionářů. Návrh tedy nebyl platně přijat, neboť pro nehlasovala více než zákonem požadovaná většina hlasů přítomných akcionářů. Na to bylo vyhlášeno usnesení, že usnesení dle návrhu kvalifikovaného akcionáře A.H. nebylo přijato, protože pro jeho přijetí nehlasovala potřebná většina hlasů přítomných akcionářů. Následně K.K. předložil protest bodu číslo 3 pořadu jednání, přičemž tento

protest tvoří přílohu číslo 5 tohoto zápisu o valné hromadě. Dále, mimo jiné, T. H., zástupce akcionáře (žalobce a)) podal protest proti výsledku hlasování bodu číslo 3 z důvodu porušení ustanovení § 426 zákona o obchodních korporacích a následně V. K., zástupce akcionáře (žalobce b)) se připojil k protestu akcionáře K.K. a A.H. ve shodném znění. Poté předseda valné hromady informoval, že vzhledem k tomu, že nebyl schválen návrh akcionáře A.H. na odvolání M. Š. z funkce člena představenstva a počet členů představenstva se nezměnil, nebude se o dalším pořadu jednání (bod 4), tedy o volbě nového člena představenstva, hlasovat. Tudíž následně byl proveden zápis, že bod 4 pořadu jednání nebyl projednáván. Jakožto osoby podepsané u tohoto zápisu byly uvedeny R. H. (předseda valné hromady), M.G. (ověřovatel zápisu), H.K. (zapisovatel valné hromady) a E.D. (ověřovatel zápisu).

- z výpisu z obchodního rejstříku na žalovanou ze dne 25. 9. 2020 soud, mimo jiné, zjistil, že tato obchodní korporace byla zapsána do obchodního rejstříku dne 29. 3. 1991, s tím, že v současnosti má statutární orgán (představenstvo) žalované pět členů a předsedou představenstva je M. Š., narozený XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX. Dále z tohoto výpisu z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že základní kapitál žalované je 1 477 266 000 Kč, s tím, že jej tvoří 1 477 266 kusů kmenových akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč v zaknihované podobě.
- 5. Naproti tomu soud nepřipustil dokazování důkazními návrhy žalobce a), které tento žalobce navrhl ve svém podání ze dne 30. 1. 2020 a dále důkazními návrhy žalobce b), a to výpisy z obchodního rejstříku obchodních korporací S.P.M.B. a.s., Rybářství Přerov, a.s., VIRIBUS UNITIS – investiční poradenství s.r.o. a listinou označenou jako oznámení o existenci koncernu PROSPERITA holding ze dne 4. 9. 2014 a rovněž tak ani nepřipustil dokazování důkazními návrhy žalobce b), a to zápisy z valných hromad společností S.P.M.B. a.s. a Rybářství Přerov, a.s. z roku 2016 a za roky 2014 a 2015. Co se týče nepřipuštění těchto důkazních návrhů ze strany žalobců soud tyto důkazy nepřipustil z důvodu hospodárnosti řízení, neboť v rámci přípravy na toto soudní jednání a poté v rámci krátkého dokazování soud dospěl k závěru, že určovací žalobou nelze přezkoumávat platnost valné hromady žalované (a v tomto konkrétním případě, zda bylo přijato určité usnesení této valné hromady). Tudíž z důvodu nadbytečnosti soud tyto důkazy žalobců nepřipustil.
- 6. Dále soud nepřipustil dokazování většinou důkazních návrhů žalované včetně účastnického výslechu M. Š.. Co se týče nepřipuštění tohoto důkazu soud tento důkaz nepřipustil z toho důvodu, že tímto důkazním návrhem (účastnickým výslechem) hodlala žalovaná prokazovat tu skutečnost, že M. Š. (jakožto člen představenstva žalované) neporušil svoje povinnosti člena představenstva. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že formou určovací žaloby nelze usnesení valné hromady žalované z data 1. 8. 2016 byl tento důkazní návrh rovněž nadbytečný a navíc předčasný.
- 7. Z ust. § 428 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb. (dále jen zákon o obchodních korporacích) vyplývá, že každý akcionář, člen představenstva, dozorčí rady nebo likvidátor se může dovolávat neplatnosti usnesení valné hromady podle ustanovení občanského zákoníku o neplatnosti usnesení členské schůze spolku pro rozpor s právními předpisy nebo stanovami.
- 8. § 258 zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen občanský zákoník) stanoví, že každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánů spolku.
- 9. V § 259 občanského zákoníku je uvedeno, že právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.

10. Z ust. § 260 odst. 1 občanského zákoníku vyplývá, že soud neplatnost rozhodnutí nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu spolku hodném právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit.
11. § 260 odst. 2 občanského zákoníku stanoví, že soud neplatnost rozhodnutí nevysloví ani tehdy, bylo-li by tím podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého v dobré víře.
12. Z ust. § 3 odst. 1 zákona o obchodních korporacích vyplývá, že ustanovení občanského zákoníku o spolcích se použijí na obchodní korporace, jen stanoví-li tak tento zákon.
13. § 80 zákona č. 99/1963 Sb. (dále jen občanský soudní řád) stanoví, že určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem.
14. Předně, než soud začne odůvodňovat, proč v této věci rozhodl tak, že žalobu zamítl, je zapotřebí říci, že s ohledem na tu skutečnost, kdy tato žaloba napadla na zdejší soud se řídí procesními předpisy platnými od 1. 1. 2014. S ohledem na to, že se jedná o určovací žalobu ve smyslu § 80 o. s. ř. se tudíž bude řídit tato věc občanským soudním řádem platným od 1. 1. 2014. Pokud se jedná o aplikaci hmotněprávních předpisů, tak soud s ohledem na datum konání valné hromady (1. 8. 2016) v této věci aplikoval hmotněprávní předpisy platné od 1. 1. 2014 a to konkrétně zákon o obchodních korporacích a občanský zákoník. Nyní již k vlastnímu odůvodnění rozhodnutí. Je třeba zdůraznit, že aktuálně soud projednával žalobu, kdy měla být touto určovací žalobou (dle § 80 o. s. ř.) napadena valná hromada žalované z 1. 8. 2016, respektive soudem konstatováno, že tato valná hromada přijala dne 1. 8. 2016 usnesení o odvolání M. Š. z funkce člena z představenstva žalované. K tomu je třeba doplnit, že návrhem (nikoliv žalobou) ze dne 31. 10. 2016 se původně domáhali navrhovatelé určení neplatnosti usnesení valné hromady účastnice navržené pod bodem číslo 3 o odvolání člena představenstva (M. Š.). Řízení o tomto návrhu bylo zastaveno z důvodu zpětvzetí návrhu ze strany žalobců, respektive navrhovatelů. Zároveň však navrhovatelé navrhli, aby soud pro případ, že nevyhoví návrhu na určení neplatnosti usnesení valné hromady žalované ze dne 1. 8. 2016, aby určil, že valná hromada žalované přijala pod bodem číslo 3 usnesení, že se M. Š. odvolává z funkce člena představenstva. Tudíž již v tom původním návrhu ze dne 31. 10. 2016 byla uplatněna určovací žaloba ve smyslu § 80 o. s. ř.. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že není možné v jediném soudním řízení vést řízení o neplatnosti usnesení valné hromady (dle § 258 – 260 občanského zákoníku, respektive dle § 428 – 429 zákona o obchodních korporacích), které je vedeno v rámci nesporného řízení a dále vést řízení o určení přijetí tohoto usnesení, které je vedeno dle zásad sporného řízení, soud usnesením č. j. 18 Cm 222/2016-134 ze dne 19. 12. 2019 vyloučil tuto žalobu k samostatnému řízení, přičemž tato má nyní samostatnou spisovou značku 18 Cm 19/2020. Poté, co soud ve věci spisové značky 18 Cm 222/2016 poučil navrhovatele o současné judikatuře a rozhodování soudu o usnesení, které v rámci valné hromady nebyla schválena (přijata) vzali navrhovatelé svůj návrh ve věci sp. zn. 18 Cm 222/2016 v celém rozsahu zpět. Soud k tomu pouze poznamenává, že nyní je již toto řízení ve věci sp. zn. 18 Cm 222/2016 pravomocně skončeno. Následně se tedy soud již bude výlučně zabývat tou určovací žalobou dle § 80 o. s. ř. (sp. zn. 18 Cm 19/2020). Co se týče této žaloby, která je vedena v rámci sporného řízení, přičemž zde platí i zásada koncentrace řízení, k této soud obecně uvádí, že u tohoto typu žaloby je předpokladem její úspěšnosti prokázání naléhavého právního zájmu žalobců na tomto určení. Jelikož si soud předběžně vyhodnotil, že ten naléhavý právní zájem zde není dán, soud provedl na soudním jednání konaném dne 25. 9. 2020 jen velice omezené dokazování, a to ohledně aktivní legitimace žalobců a dále o konání té valné hromady žalované dne 1. 8. 2016. Dále je třeba zdůraznit, že byť soud považuje určovací žalobu (dle § 80 o. s. ř.) za legální způsob uplatňování práv, má v této projednávané věci za to, že žalobci se tímto způsobem nemohou domáhat určení, že na valné hromadě žalované ze dne 1. 8. 2016 bylo přijato usnesení o odvolání člena představenstva. Ačkoliv je soudu známo, že toto

rozhodnutí pouze deklaruje (nikoliv konstituuje) určitý právní stav a přestože je soudu známa existence usnesení Nejvyššího soudu České republiky 27 Cdo 3439/2017, který říká, že v případě nepřijatého usnesení není možné takovému návrhu na určení neplatnosti vyhovět a pro tento případ, že existují jiné procesní instituty, přičemž Nejvyšší soud České republiky konkrétně zmínil určovací žalobu, má soud za to, že tímto způsobem nelze žalovat platnost či neplatnost usnesení valné hromady, neboť to vylučuje obecně platná zásada, že o určení neplatnosti usnesení valné hromady (či obecně právnické osoby) je možné rozhodnout jen v řízení dle § 258 - 260 občanského zákoníku, respektive dle § 428 a 429 zákona o obchodních korporacích. Soud má za to, že za současné právní úpravy, kdy návrh na určení neplatnosti usnesení valné hromady právnické osoby má přísně stanovená formální pravidla pro uplatnění těchto práv (§ 258 – 259 občanského zákoníku), kdy je nezbytné být nejen aktivně legitimován a podat návrh na určení neplatnosti v krátké prekluzivní lhůtě, s tím, že neplatnost valné hromady může být určena jen z taxativně stanovených důvodů není možné, aby byla dána možnost přezkoumávat usnesení valné hromady soukromoprávního subjektu po dobu prakticky tří let od konání valné hromady touto určovací žalobou. Navíc další obecně platná zásada soukromého práva stanoví, že státní orgán může činit pouze to, co mu zákon umožňuje. V tomto konkrétním případě sice existuje institut určovací žaloby dle § 80 o. s. ř., ale zároveň platí, že žalovat neplatnost usnesení valné hromady je možné pouze v rámci řízení dle § 258 – 260 občanského zákoníku, respektive v případech, kde to zákon umožňuje (v případě akciové společnosti jsou to právě ust. § 428 a 429 zákona o obchodních korporacích. Dle soudu je to právě pro to, aby soud (jakožto státní orgán) nepřípustně nezasahoval do sféry soukromoprávního subjektu. Zde je třeba zdůraznit, že je zde eminentní zájem na stabilitě vnitřních poměrů právnické osoby. O tom předpokladu, že zákonodárce nepočítal s tou variantou, že usnesení valné hromady bude přezkoumáváno v rámci určovací žaloby svědčí i ta skutečnost, že u postupu dle § 258 – 260 občanského zákoníku jsou stanovena přísná formální pravidla a prekluzivní lhůta. V případě určovací žaloby však takováto kritéria žádná stanovena nejsou a jediným předpokladem úspěchu žalobce je prokázat naléhavý právní zájem na tomto určení. Zároveň však u určovací žaloby není dána existence § 260 občanského zákoníku, který umožňuje neplatnost usnesení valné hromady nevyslovit, pokud je to v zájmu obchodní korporace a třetích osob. Toto jsou všechno argumenty pro ten závěr, že tímto způsobem není možné platnost usnesení valné hromady přezkoumávat. V této konkrétní věci je sice pravdou, že určovací žaloba byla podána i v té prekluzivní tříměsíční lhůtě, nicméně to nic nemění na tom závěru soudu, že tímto způsobem (určovací žalobou) není možné usnesení valné hromady přezkoumávat. Navíc soud v této konkrétní věci ani neshledává naléhavý právní zájem žalobců na tomto určení. V této souvislosti soud uvádí, že žalobci mají možnost, pokud Ing. M. Š. způsoboval a způsobuje obchodní korporaci škodu podat jménem obchodní korporace (žalované) vůči němu (jakožto statutárnímu orgánu) žalobu na náhradu škody. Dále je tady dána navíc možnost postupu dle § 212 odst. 2 občanského zákoníku, kde se jedná o případ zneužití hlasovacího práva k újmě celku. Tudíž možnosti, jak uplatnit práva žalobců zde rozhodně jsou. Z výše uvedených důvodů tedy soud rozhodl tak, že žalobu jako zcela nedůvodnou zamítl. V opačném případě, pokud by soud tento způsob přezkumu valné hromady akceptoval jako možný, nastolilo by toto rozhodnutí takovou situaci, že by tímto způsobem mohlo být zasahováno do vnitřních poměrů obchodních společností (ale i obecně právnických osob) i po velmi dlouhé době.

15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. a přiznal procesně úspěšné žalované náhradu nákladů řízení v celkové výši 23 974,17 Kč. Tyto účelně vynaložené náklady žalované sestávají z pěti úkonů právní služby právního zástupce žalované ve výši 3 100 Kč z tarifní hodnoty 50 000 Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. c) a ust. § 11 odst. 1 a), d) a g) Vyhl. č. 177/1996 Sb. a jsou za dvě přípravy a převzetí věci (za dva žalobní návrhy), písemné vyjádření žalované ze dne 20. 4. 2020, písemné vyjádření žalované ze dne 7. 9. 2020 a účast u soudního jednání dne 25. 9. 2020. Dále soud přiznal žalované 5 paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 Vyhl. č. 177/1996 Sb.. Rovněž tak přináleží žalované náhrada za promeškaný čas strávený na cestě

k soudnímu jednání dne 25. 9. 2020 (celkem 7 půlhodin po 100 Kč dle § 14 Vyhl. č. 177/1996 Sb.). Dále soud přiznal žalované cestovné osobním automobilem BMW X6 SPZ XXXXX za cestu k soudnímu jednání z Ostravy do Brna a zpět (celkem 346 km) při průměrné spotřebě paliva 6 litrů na 100 km, ceně motorové nafty 31,80 Kč za 1 litr a paušální sazbě náhrady za 1 km jízdy 4,20 Kč. Celkem cestovné ve výši 2 113,37 Kč. K těmto částkám soud připočítal DPH ve výši 21 %, což činí 4 160,80 Kč. Celkem tyto částky tedy činí 23 974,17 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

V případě, pokud nesplní povinní (žalobci) co jim ukládá vykonatelné rozhodnutí může se oprávněný (žalovaná) domáhat soudního výkonu rozhodnutí u obecného soudu žalobců.

Brno 25. září 2020

Mgr. Roman Sychra v. r.
samosoudce